

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **P. P.**, zastoupeného Mgr. Ing. Petrem Blažkem, advokátem se sídlem Moskevská 24a/1440, Havířov-Město, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2015 č.j. 33576/2015-900000-304.5, ve věci spotřební daně z minerálních olejů,

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu Karviná (dále jen celní úřad) ze dne 28.12.2010 č.j. 17738/2010-046100-024-R, kterým byl vydán platební výměr na spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období červenec 2010.

Žalobce v žalobě popsal předchozí řízení před správními soudy (odvolací rozhodnutí bylo zrušeno, kasační stížnost žalovaného zamítnuta), poté pod bodem

III. zkopíroval žalobní body z původní žaloby, vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 22 Af 92/2011(nebyl přítomen odběru vzorků, takže neví, zda byl dodržen řádný postup při odběru, docházelo k přečerpávání zboží mezi nádržemi, po smíchání není možno stanovit, jaké množství zboží bylo od společnosti EXPIM, s.r.o., ze strany zákazníků nebyly žádné stížnosti na kvalitu zboží), a navíc přidal námitky, které se vůbec nevztahují k této věci, ale k věci, jež byla u zdejšího soudu vedena pod sp.zn. 22 Af 87/2011 (skladovací nádrž Bencalor, dodavatel BARID AIN, s.r.o.). Nově žalobce uvedl, že 1) konstatování celního úřadu, že dodavatel společnost EXPIM spol. s r.o. mu dodal motorovou naftu dle ČSN EN 590, není podporováno žádným protokolem o rozboru vzorků, a 2) k informaci od SLOVNAFT, a.s. žalobce ocitoval příslušnou pasáž z odůvodnění napadeného rozhodnutí, načež ji zakončil takto : Tento argument vůbec nekoresponduje se závěrem nalézacího soudu, tedy, že bylo prokázáno, že do oběhu byly uváděny výrobky, u kterých nebyla zaplacená spotřební daň. S tímto faktem se v rozhodnutí odvolací orgán nijak nevypořádal.

Žalovaný ve vyjádření zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 14.7.2010 bylo u žalobce – provozovatele čerpací stanice – provedeno místní šetření, při němž byl odebrán vzorek z nádrže č. 2963. Šetření probíhalo od 15.20 do 22.15 hod., žalobce byl přítomen po celou dobu, s výjimkou času od 16.45 do 17.45 hod. Vzorek z nádrže č. 2963 byl odebrán v 16.25 hod. Ze závěrů zkoumání tohoto vzorku Celně technickou laboratoří vyplynulo, že se jedná o těžký olej KN 27101999. Žalobce tvrdil a dokládal daňovým dokladem od EXPIM, s.r.o. ze dne 10.5.2010, že jde o motorovou naftu KN 27101941, kterou nakoupil se spotřební daní, zboží pocházelo podle dodacího listu od SLOVNAFT, a.s. Při místním šetření dne 25.10.2010 žalobce na otázku správce daně popřel, že by do nádrže č. 2963 byly přidány nějaké další minerální oleje od doby dodávky od EXPIM, s.r.o. dne 10.5.2010 do doby odběru vzorku dne 14.7.2010 (viz otázka č.20). Správce daně provedl místní šetření u žalobcova dodavatele EXPIM s.r.o., kdy jednatel společnosti potvrdil žalobcovy údaje (obchod dne 10.5.2010), potvrdil původ zboží od SLOVNAFT, a.s. a uvedl, že se zbožím nebylo v průběhu dodávky nijak manipulováno (bylo žalobci dodáno v nezměněném stavu). Žalobce byl vyzván k podání daňového přiznání, to nepodal, a správní orgán 1. stupně vydal dne 28.12.2010 platební výměr, jímž žalobce zavázal zaplatit spotřební daň z minerálních olejů s tím, že vyloučil jako důkaz doklad ze dne 10.5.2010, když ten se nevztahuje ke zdanění předmětného vybraného výrobku, ale k výrobku druhově a vlastnostmi odlišnému. Žalobce v odvolání namítal mj., že správce daně neprovedl všechny kroky k zajištění vzorků z rozhodného období u SLOVNAFT, a.s. Proti odvolacímu rozhodnutí ze dne 31.3.2011 č.j. 1573-2/2011-140100-21 podal žalobce žalobu, o níž Krajský soud v Ostravě rozhodl dne 29.8.2013 pod č.j. 22 Af 92/2011-25 tak, že napadené rozhodnutí zrušil, když za jedinou důvodnou námitku považoval to, že se žalovaný nijak nevypořádal s žalobcovým návrhem, aby byly nesrovnalosti mezi žalobcovým dokladem a závěry zkoumání vzorku odstraněny srovnáním příslušných vzorků od dodavatele SLOVNAFT, a.s. Kasační stížnost žalovaného byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne

27.11.2014 č.j. 5 Afs 101/2013-24. Správní orgány poté doplnily dokazování tak, že požádaly SLOVNAFT, a.s. o informaci, zaslaly zároveň výsledky rozboru žalobcova vzorku. SLOVNAFT, a.s. uvedl v odpovědi, že žalobcův vzorek nesplňuje ve 3 parametrech požadavky normy EN 590 (tedy požadavky, které musí SLOVNAFT, a.s. bezpodmínečně splňovat při uvádění motorových paliv na jakýkoli trh), že se výrazně liší od hodnot, kterých dosahovalo v roce 2010 zboží uvolňované z daňového skladu SLOVNAFT, a.s. Žalobcův materiál nepochází z rafinérie SLOVNAFT, a.s., nemohl mít pravé doklady vystavené SLOVNAFT, a.s. Žalobce byl seznámen s odpovědí SLOVNAFT, a.s., nic dalšího neuvedl ani nenavrhoval. Žalovaný poté zamítl žalobcovo odvolání napadeným rozhodnutím, v němž uzavřel, že žalobcovo tvrzení, že předmětný minerální olej mu byl dodán prostřednictvím jeho dodavatele od SLOVNAFT, a.s. v nezměněném stavu, je prokazatelně nepravdivé. Žalobcem předložený doklad od EXPIM, s.r.o. se vztahuje k jinému než předmětnému minerálnímu oleji a není tak dokladem prokazujícím zdanění předmětného minerálního oleje.

Soud předesílá, že nemá žádný důvod odchytil se od hodnocení původních žalobních námitek, takže opakuje jako v předchozím rozhodnutí : žalobcova tvrzení o odběru vzorku neodpovídají údajům uvedeným ve správním spise. Žalobce bez výhrad podepsal protokol o místním šetření dne 14.7.2010, z něhož vyplývá, že v době odběru vzorku z předmětné nádrže byl na místě přítomen. Stejně tak, sám žalobce sdělil správci daně, že v rozhodné době mezi nákupem zboží a odběrem vzorku nedošlo k přečerpávání zboží mezi nádržemi. V daňovém řízení nemá význam, zda si některý ze zákazníků stěžoval na kvalitu prodávaného zboží či nikoli. Je také na žalobci, aby si upravil obchodní vztahy se svými dodavateli tak, aby mohl předcházet případným rizikům či škodám z možného vadného plnění.

K žalobním námitkám, které se týkají jiného místního šetření a jiného dodavatele, se soud nebude v tomto rozhodnutí vyjadřovat.

Pokud jde o žalobní námitku 1) ohledně ČSN EN 590, pak z obsahu správních spisů vyplývá, že rozbořem vzorků bylo prokázáno, že to, co žalobce skladoval a nabízel k prodeji pro účel pohonu motorů, byl těžký olej KN 27101999, nikoli deklarovaná motorová nafta dle ČSN EN 590, KN 27101941. To, že mělo jít o motorovou naftu dle ČSN EN 590, tvrdil sám žalobce, a předkládal k tomu fakturu od dodavatele EXPIM, s.r.o. Soudu tedy není zcela zřejmé, jaký je účel této žalobní námítky. Je možno pouze souhlasit s žalobcem v tom, že podle rozboru vzorku skutečně nešlo v žalobcově případě o motorovou naftu dle ČSN EN 590.

Pokud jde o odpověď SLOVNAFT, a.s. a její vyhodnocení žalovaným (žalobní námitka 2), soud má za to, že žalovaný vyvodil z doplněného dokazování zcela přiléhavé a logické závěry. Verze tvrzená žalobcem byla vyvrácena odpovědí SLOVNAFT, a.s., žalobce nenavrhoval žádné jiné důkazy, nepředložil žádnou jinou verzi. Soud stejně jako v předchozím rozhodnutí poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.10.2009 č.j. 5 Afs 93/2008-94 (ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 2225/2011), v němž je uvedeno : *Podle § 5 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, se zdanění vybraných výrobků spotřební daní prokazuje daňovým dokladem, dokladem o prodeji či dokladem o dopravě vybraných výrobků. Pokud však daňovému dokladu (resp. dokladu o prodeji či dopravě) chybějí některé zákonem stanovené náležitosti, nebo jsou některé údaje na tomto dokladu uvedeny chybně, není vyloučeno, aby byly tyto nedostatky nahrazeny jinými důkazy prokazujícími zdanění vybraného výrobku spotřební daní.* V daném případě nebyl

„nedostatek“ daňového dokladu nahrazen žádnými jinými důkazy prokazujícími zdanění vybraného výrobku, když SLOVNAFT, a.s. popřel, že by v roce 2010 dodával zboží s vlastnostmi, které vykazoval žalobcův vzorek.

Soud tedy zamítl žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady převyšující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 23. 3. 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu